

[Socialministeren]

af en af Danmarks Statistik i januar og maj 1975 gennemført såkaldt »omnibusundersøgelse«, som viste, at antallet af arbejdsulykker inden for arbejdsmiljølovens område skulle andrage mellem 100.000 og 110.000. I arbejdstilsynets ulykkesstatistik er der i årene 1974-1976 indgået henholdsvis 25.194, 22.387 og 22.642 anmeldelser. Arbejdsministeriet vil i forbindelse med ovennævnte opgørelser gerne fremhæve, at der på grund af forskel i anmeldelseskriterierne efter henholdsvis arbejdsskadeforsikringsloven og arbejdsmiljøloven ikke umiddelbart kan foretages en sammenligning af antallet af anmeldelser.

I øvrigt kan oplyses følgende:

ad arbejdsskader (arbejdsulykker). Direktoratet for arbejdstilsynet har på foranledning af arbejdsrådet (nu arbejdsmiljørådet) i 1975 nedsat et kontaktudvalg, hvori er repræsenteret sikringsstyrelsen, Danmarks Statistik, Arbejdsgiverforeningen, LO og arbejdstilsynet, bl. a. med det formål at intensivere bestræbelserne på at få efterlevet anmeldelsesbekendtgørelsen.

Som årsager og motiver til manglende anmeldelse af arbejdsulykker har udvalget peget på, at der ikke er nogen direkte økonomisk motivation til at indgive anmeldelse, væsentligst på grund af dagpengeloven, og at der meget vel kan være en negativ økonomisk motivation til anmeldelse derved, at en ulykkesanmeldelse kan bringe den pågældende virksomhed i arbejdstilsynets søgelys. Hertil kommer, at der er besvær forbundet med at rekvirere, udfylde og indsende anmeldelsesblanketter, især hvor det drejer sig om »bagatelulykker«, at der kan opstå usikkerhed på grund af anmeldelsesbekendtgørelsens formulering (arbejdsudytighed i 1 dag eller mere ud over tilskadestdagen), samt at sanktioner i form af bøder i de fleste tilfælde på grund af bødens størrelse ikke har større præventiv effekt.

Som initiativer med henblik på at øge anmeldelsestilbøjeligheden har udvalget bl. a. peget på en ændring af selve anmeldelsesblanketten, dels dens udformning og dels eventuel koordinering af anmeldelsesblanketter til arbejdstilsynet, ulykkesforsikringen og dagpengesystemet, gennem oplysning og kampagner at sprede kendskab til anmeldelsespligten, at rette henvendelse til enkeltvirksomheder på basis af viden eller mistanke om indtrufne arbejdsulykker og at skærpe

sanktionerne ved konstateret tilsidesættelse af anmeldelsespligten. Endelig har udvalget, i erkendelse af at den manglende økonomiske motivation formentlig er den væsentligste årsag til manglende anmeldelse, været inde på den tanke, at der i forbindelse med ulykestilfælde ydes fuld dagpengekompensation og derved skabes en positiv økonomisk motivation, der radikalt kunne ændre holdningen til anmeldelserne.

De af de foreslåede foranstaltninger, der kunne realiseres ved en indsats fra direktoratets side, er sat i gang. Således har direktoratet med virkning fra henholdsvis 1. januar og 1. juli 1978 rettet henvendelse til arbejdsgivere, der har anmeldt arbejdsulykker til arbejdsskadeforsikringen eller dagpengesystemet, men som ikke er anmeldt til arbejdstilsynet. For at oplyse og motivere arbejdsgivere til at anmelde retter arbejdstilsynet henvendelse til nyetablerede arbejdsgivere med oplysning om anmeldelsesproceduren, ligesom der er truffet aftale med redningskorpset om ved udrykning til ulykestilfælde at udlevere anmeldelsesblanket og vejledning m. v. Arbejdstilsynets ulykkesstatistik udarbejder en række rapporter om særlige grupper af arbejdsulykestilfælde og arbejder for tiden på udarbejdelse af samlede beskrivelser af ulykkesproblematikken inden for de enkelte branchesikkerhedsrådsområder, hvoraf den første rapport omhandlende jern- og metalindustrien er udsendt. Endelig har arbejdstilsynet skærpet sanktionerne over for virksomheder, der undlader at opfylde anmeldelsesbekendtgørelsens krav, idet der rejses retslig tiltalte for overtrædelse af anmeldelsesbekendtgørelsen, såfremt virksomheden ikke har reageret inden 1 måned efter at være blevet rykket 2. gang.

Vedrørende erhvervs sygdomme kan det oplyses, at et forslag er under forberedelse, hvorefter det nuværende anmeldelsessystem for erhvervs sygdomme tænkes udbygget således, at lægers og tandlægers nuværende pligt i henhold til socialministeriets bekendtgørelse af 30. marts 1978 til at anmelde arbejdsbetingede sygdomstilfælde til sikringsstyrelsen afløses af et for sikringsstyrelsen og arbejdstilsynet fælles anmeldelsessystem, der ikke begrænses af arbejdsmiljølovens erhvervs-mæssige gyldighedsområde, jfr. arbejdsmiljølovens § 3, og som i henhold til arbejdsskadeforsikringslovens § 12 pålægger såvel læger